

UMUT

Kültür – Sanat - Edebiyat

Gülsüm KOÇ ACI HABER

09/10/2015

Sevgili Arkadaşım Eylül,

Umarım iyisindir. Seni çok özledim. Senin de beni özlediğini zannediyorum. Uzun zamandır görüşemiyoruz.

Sana bu mektubu yazmamın sebebi ne bunu biliyor musun? Bugün komşumuzun kızı bir trafik kazasında öldü. O haberi hatırlamak bile istemiyorum ama istesek de istemesek de hepimiz bir gün er veya geç öleceğiz. Sana bu mektubu yazmamın sebebi acımı seninle paylaşmak isteğimdir. Bugün hayatımın en kötü günlerimden biri. O saati, o dakikaları ve o saniyeyi unutmak istiyorum ama unutamıyorum. Bu yüzden en iyi arkadaşım olarak bu mektubu sana yazıyorum. Acımı çok da iyi anlayacağımı biliyorum. Biliyorum ki bu acıyı seninle paylaşıyorum. Benim onunla bir anım var. Onu sana anlatmak istiyorum.

Bir gün sabah erkenden onlara gitmiştim. Çiçekçiden iki çiçek almıştı. Birini bana hediye verdi. "Bu çiçeği hep sakla. Bu çiçek hiç solmasın. Artık o sana emanet." dedi. O çiçek şu an hala yanımda duruyor biliyor musun? O çiçeğe ömür boyu bakıp ondan hiç ayrılmayacağım. Onu sevdiğim, suladıkça komşumun kızını hatırlayacağım. Umarım canını çok sıkılmamışındır. Seni çok seviyorum. Ömür boyu çok mutlu ol, hiç böyle üzülme. Umarım benim aldığım haberler gibi haberler almazsın.

Senin mektubunu dört gözle bekleyeceğim. Dualarım seninle. Kendine çok iyi bak.

Miray USANMAZ SESSİZ İNSANLAR

Hani bazı insanlar vardır ya sessizliğe mahkûm. Mahkûm olmalarına rağmen, bizlerden daha güçlü olabilmeyi başarabiliyorlar hâlbuki. Her ne kadar insanlar onları acınası bulsa da onlar sessizliğe tutunup ayakta kalabilmeyi başaran asıl güçlü insanlardır.

Geçen gün bir video izlemiştim işitme engellilerle ilgili. İşitme cihazı takip yakınları ilk duydukları anı, kameraya çekmişlerdi. O anı izleyince istemsiz olarak gülümsemiştim. Küçük bir bebeğin annesinin sesini duyunca yüzünde oluşan masum gülücük benim için her şeye bedeldi zaten. Bir başka bebek ise anne ve babasının sesini ilk duyduğunda etrafına bu merhamet sesi nereden geliyor dercesine bakınmıştı. Onlar için çok sevinmişim. Sessiz dünyaları birbirinden güzel renklerle döşenip apayrı bir güzellik ortaya koymuştu. Onlar artık mutlu olabileceklerdi. Bu bile bizim de mutlu olabilmemiz için bir sebeptir ama maalesef onlar kadar şanslı olmayanlar da var. Onlar sessizliğin içinde kendini bulan insanlar. Bu durum artık onları sıkıyor. Alışmışlardır sessizlik içinde yaşamaya. Belki de alışmamışlardır. Sadece güçlü olmaya çalışıyorlardır. Kim bilir? İnsanlara işitme engellilerin de normal bir insan olduklarını anlatmaya çalışıyorlardır. Bize anlatmaya çalışmalarına gerek yok. Biz zaten biliyoruz ki onlar eksiksiz insanlar.

Ela AYDIN SONBAHAR

Ela AYDIN SONBAHAR AKŞAMI

Rüzgâr esiyordu, sessiz sessiz,
İçimi ısıtıyordu nakış nakış.
Yaprakların turuncu rengi,
İçimi ısıtıyordu sanki.

Gök gürlledi bir anda.
Korkup kaçıştı çocuklar.
Ben ise hala duruyordum,
Pencerenin yanında.

Kapattım pencereyi,
Her şey bitmişti sanki.
Fakat devam ediyordu,
Bulutların dövüşmesi.

Havanın kararmasıyla,
Yağmur başladı bir anda.
Yavaş yavaş anlıyordum,
Hüznümün sebebini.

Durduramadım kendimi,
Dışarı attım bedenimi.
İçim bir hoş olmuştu,
Hüznüm bitmişti sanki.

Benden size tavsiye,
Telefonu, televizyonu,
Atın bir köşeye.
Çıkın bir balkona,
Gülümseyin Evren'e.

Ezgi YURUL YAZ MI? YAS MI?

Yaz... Çocukların heyecan ile beklediği ve gelince de havalara uçtukları mevsim. Sıcak olmasından dolayı mı yoksa dondurmadan dolayı mı? Hayır, tabii ki! Doksan gün tatilinden dolayı. "Ders çalış!" deyip duran anne ve babaların sustuğu, sınav telaşının bittiği, sabahın geç saatlere kadar uyuyabildiğiniz tatil. Tatil başlayınca herkes mutlu olur, ben de mutlu olurum.

Bu yıl da karneler verilmişti, bazıları karnenin verdiği sevinçle evlerine doğru koşarken, bazıları ise düşük notlar ile evlerine doğru yavaş yavaş yürüyorlardı. Ben mutlu olanların arasındaydım. Karnem iyiydi. On beş gün sonra Adana'ya gidecektik. Kuzenlerim, akrabalarım kısacası çok mutluydum. Bu hayallere dalmışken annem beni aldı ve eve gittim. Rutin yaz yaşamı başlamıştı. Arkadaşım İdil ile vakit geçirmek, bilgisayar oynamak, ders çalışmak, hep aynı şeyleri yapıyordum. Adana'ya gideceğimiz günü ipe çekiyordum. 10 gün, 9 gün, 8 gün... Günler geçmek bilmiyordu. Sonunda o gün gelmişti ve biz Adana'ya gidiyorduk. Dokuz saat yolculuğun ardından yaylaya vardık. Yayla dediğim yer Adana'nın merkezinden uzaktaki dağın eteklerinde bir yer. Adana'dan daha serin olduğu için babaannem çoğunlukla orda kalır. Biz de oraya gittik. Amcam da oradaydı. Akşam olunca amcamlar Adana'ya gitmek için yola koyuldu. Yolları uzundu tabii. Biz de yolun verdiği yorgunlukla yataklara girdik. Hemen uyumuşum. Saat üç sularında uyandırıldım. Ablam üstünü giyiniyordu. Bana da üstünü giyinmemi söylediler. Gözlerim bir açılıyor bir kapanıyordu. Ablam "Babamın kuzeni şehit olmuş. Adana'ya gidiyoruz" dedi. Hemen giyindik ve arabaya bindik. Herkes uykusuzdu. Gece gece nasıl bir işti bu? Bayram zamanı yas mı tutacaktık? Bu sorular aklıma yarı uykulu halde geliyordu. Bir ara annem ve babamın konuşmalarına kulak misafiri oldum. Annem Şırnak'ta çıkan çatışma nedeniyle şehit olduğunu söylüyordu. "Vay bel!" dedim içimden. Çünkü şehit olmanın çok güzel bir şey olduğunu biliyordum. Vatani için canını feda etmek gurur duyulacak bir şeydir. Bu düşüncelerle uyuyakalmışım.

Saat beş gibi uyandım. Yolculuğumuz bitmek üzereydi. Annem cenaze evine gideceklerini, bizi de halama bırakacaklarını söyledi. Halamlarda bırakıldım ve canım çok sıkıldı. Gece saat 00.30'da halama çıkıp yattık. Ertesi günler kendimizi film izlemeye verip zaman doldurduk.

Adana'dayken bir gün kuzenlerimle sıkılmak yerine sinemaya gitmeye karar verdik. O gün bayağı eğlendik, sinemaya gidip yemek yedik. Keşke Adana'da her gün öyle olsaydı, dedim içimden ama günün sonunda o günü mahveden bir şey oldu. Eve dolmuşla gidecektik. Dolmuşu binmiştik her şey yolundaydı. Bir ara büyük kuzenim yanıma gelip yanlış dolmuşu bindiğimizi ve inip yürüyerek gideceğimizi söyledi. Biz "Tamam" dedik. Adana'nın 37-38 derece nemli sıcaklığında tam 6 km yol yürüdük. Eve vardığımızda yorgunluktan nerdeyse bayılacaktık. Günler geçmişti ve artık Adana'dan gitme vakti gelmişti. Bu yıl fazla eğlenemesem de bir şey öğrenmişim. Şehit olmak çok özel bir şeydi. Şehit aileleri hem yas tutarken aynı anda "Benim evladım şehit oldu." diyebiliyordu.

Son vedalaşmaları yapıp yola koyulduk. Akşama eve varmıştık. Hemen yatağıma girip yattım. İnsanın kendi evi gibisi yokmuş. Daha sonraki günlerde aynı işleri yapmaya başlamışım.

Bir akşam Selahattin dayımda oturuyorduk. Sonra diğer dayımın tatilde olan karısı yani yengem aradı, dayıma bir şeyler söyledi. Bunun üzerine iki dayım birden hızla yerinden kalkıp televizyonu açmaya gittiler. Sonra heyecanla "Darbe oluyormuş." dediler. "Darbe ne?" dediğimde ise "Bazı askerlerin vatanlarına ihanet etmesi ve devleti ele geçirmeye çalışması." dediler. Pek bir şey anlamasam da darbenin kötü bir şey olduğu barizdi. Yatağıma girip yattım. Sabah bana darbenin vatandaşlarımız sayesinde engellendiğini söylediler ama birçok yaralı ve şehit varmış. Al işte! Bu olay da yazın 2. yasıydı. Bu yaz mıydı yoksa yas mıydı?

Birkaç gün sonra annem bana babam çalıştığı için 1 Ağustos'a kadar olan tatilimizin iptal olduğunu söyledi. Çok üzülmüştüm. Buna çok üzüldüğümü gören anne babam beni aquaparka götüreceğini söyledi. Ertesi gün aquaparka gittik ve orada çok eğlendim. Aradan günle geçti ve sonunda okullar yine açıldı. Benim doksan günlük tatilim bazen mutlulukla, bazen yorgunlukla, bazen ise üzüntüyle geçti. Ancak bu tatili hayatım boyunca unutacağımı hiç zannetmiyorum.

Doğan Enes ZENGİN HAYATIN HAYATI

Hayatın hayatı
İnsanın doğası
Belki de kelebeğin ömrü
Güneşin batışı

Hayatın hayatı
Kalbin her atışı
Belki de bir toz tanesi
Bir yıldızın kayışı

Hayatın hayatı
Bir film karesi
Belki de yaprağın düşüşü
Dedemin yüzündeki çizgisi

Hayatın hayatı
Cümlelerin noktası
Belki de gözümün yaşı
Nefesin son bulması

Nur KORAT
KELEBEKLER

Öyle güzeldi ki renkleri,
Hareketlerindeki ahengi,
Uçuyordu göklerde,
Herkesi etkiledi.

Gelir konar burnuma,
Korkup kaçar sonra,
Küçücük kanatlarıyla,
Elimizde durmuyor asla.

Kanatlarındaki şekille,
O küçücük cüssesiyle,
Bir günlük ömrüyle,
Sevdirir kendini.

Yavaşça uçarlar,
Narindir onlar,
Verilmemeli asla zarar,
Doğa dostları hayvanlar.

Bahar BEKÇİ
DEPREM

Yer kabuğu kırılır,
Depremi yaratır.
Kimi zaman alır can,
Kimi zaman akar kan.

Yıkık, dökük evler,
Boşa gider emekler.
Deprem bize kükrer,
Dünyayı mahveder.

Yakalar aniden,
Tutar fırlatır birden.
Hayat üçgeni,
Korur bizi depremden.

Eren ÖZTÜRK

BENİM HALA UMUDUM VAR.

17/11/2016

Ey Şanlı Şehidim!

Ben on iki yaşında bir çocuğum. Doğduğum günden bugüne, Çanakkale kahramanlıklarıyla büyüdüm. Annem benim için ninni olarak Çanakkale türküsünü, babam ise Çanakkale şiirlerini, kahramanlıklarını, hikâyelerini, şehitlerimizin hayatlarını seçmiştir. Şehitlik, vatanseverlik, kahramanlık denildiğinde aklıma ilk gelen Seyit Onbaşı, Ezineli Yahya Çavuş ve kınalı kuzular olmuştur. Çanakkale'nin geçilmez olduğunu, tarihte bir hikâye gibi dinlemiş, öyle büyümüştüm. 15 Temmuz öncesine kadar artık kahramanlıkların ve destanların artık kalmadığını düşünüyordum.

Ey Şehidim! Gördüm ki hiçbir şey tarihte kalmamış. Hiçbir kahramanlık bitmemiş. Gördüm ki Çanakkale hala geçilmezmiş. Tarihte Seyit Onbaşı'nın kocaman mermiyi nasıl kaldırdığını anlamakta zorlanmışımdır. Şimdi anlıyorum ki kocaman mermiyi kaldıran güç ile kocaman tankı durduran güç aynı güçmüş. Şimdi anlıyorum ki kınalı kuzulardaki yürekle, 15 Temmuz gecesi şehit düşen şehidimin yüreği aynı yürekmiş. Şimdi anlıyorum ki şehit düştüğün gece okunan salâlar, meğer bir vatanın kurtuluş müjdecisiymiş.

Ey Şehidim! Ben ve benim gibi kişilerin hayatını, geleceğini, şerefini ve gururunu kurtaran fedakâr şehidim. Bana bağışladığın o kadar çok şey var ki. Zannederim ki bundan sonraki aldığım her nefes senin eserin. Köle olmayacaksam, vatanım olacaksa bunda senin payın büyük

Ey Şehidim! Senin yerin bende çok farklı. Biliyorum ki sen benim için canımı feda ettin. Gözün sakın arkada kalmasın. Eğer bu lanet gece bir daha tekrar ederse ki Allah korusun. Ben de senin yaptığının aynısını yapıp bu vatan için canımı gözümü kırpmadan ortaya koyacağım.

Ey Şehidim! Sen bu vatanı korudun, sen bizim geleceğimizi korudun. Sen bizim geleceğimizin karanlık olmasını engelledin. Rahat uyu 15 Temmuz demokrasi şehidi. Senin gibi bu vatan için şehit olmayı bekleyen milyonlarca Türk insanı var. Mekânınız cennet olsun. Seni hiçbir zaman unutmayacağım unutturmayacağım...

Sueda ÇEMEREZ

İSTİYORUM

Ben öğretmen olmak istiyorum,

Milletimi bilgilendirmek istiyorum.

Ben doktor olmak istiyorum,

Hastaları iyileştirmek istiyorum.

Ben subay olmak istiyorum,

Ülkemi düşmanlardan korumak istiyorum.

Ben hâkim, savcı olmak istiyorum,

Suçluları cezalandırmak istiyorum.

Ben inşaat mühendisi olmak istiyorum,

Milletimin barınması için ev yapmak istiyorum.

Ben polis olmak istiyorum,

Halkımın güvenliğini istiyorum.

Ben şair olmak istiyorum,

Kitaplarımın okunmasını istiyorum.

Ben pilot olmak istiyorum,

Özlem çekenleri kavuşturmak için uçmak istiyorum.

Ben cumhurbaşkanı olmak istiyorum,

Ülkemi en iyi şekilde yönetmek istiyorum.

Melike YILDIZ

ALTINDAN ÖZGÜRLÜK

Özgürlük nedir? Hayallerinde uçabilmek mi? Gökyüzüne bakarken kendini orada bulmak mı? Kanatlanıp gökyüzünde kuş misali süzülme mi? Ruhunu serbest bırakıp kalbinin götürdüğü yere gitmek mi? Dünyayı terk edip sonsuz maviliklere dalıp gitmek mi? Özgürlük bence yaşamın değerini anlamaktır. Bu konuyla ilgili bir hikâyeye anlatayım: Çok eski zamanlarda hür olan bir kuş varmış. Bu kuş sonsuz maviliklerde süzülen mutlu bir kuşmuş. Ancak bir gün prensin bahçesinde gezinirken prensin omzuna konmuş. Prens bu kuşu çok beğenmiş, onun yanında kalmasını istemiş. Onu muhafızlarına yakalatarak altın bir kafese koydurmuş. Kuş, prensin kuşu olduğu için diğer kuşlardan üstün olduğunu düşünüyormuş ama günler geçtikçe gökyüzünde süzülmeyi özlemeye başlamış. Tek kanat çırpışıyla gökyüzünde olmayı istiyormuş. Daha sonra prens bir hastalığa kapılmış ve günler geçtikçe durumu kötüye gitmeye başlamış. Prens bu durumu herkesi üzümü. Aylar sonra prens vefat etmiş. Muhafızlar kuşun boşu boşuna kafeste durduğunu düşünerek kuşu serbest bırakmış. Kuş yıllar sonra özgür olmuş ve özgürlüğünün değerini o zaman anlamaya başlamış.

Özgür olmak... Belki bizim için söylemesi kolay ama bazı insanlar belki özgürlüğün zevkini hiç tatmamıştır. Belki özgür olmanın değerini, özgürlüğümüzü zaman anlayacağız. Onun için geç olmadan özgürlüğümüzün kıymetini bilelim çünkü iş işten geçince ne yaparsak yapalım kar etmez. Özgür olmanın kıymetini özgürken bilelim.

Emirhan SERAY

UZAYLILAR

Uzaylılar, dünyadan olmayan yabancı gezegenlerde bulunan varlıklardır. Uzaylılar hakkında National Aeronautics and Space Administration -Ulusal Havacılık ve Uzay Dairesi (NASA) , gibi yerler araştırma yapıyor. Peki, bu uzaylılar daha çok nerede yaşar? Bu soruya en iyi cevap ise Mars'tır. Peki, neden Mars? Çünkü daha çok orada uzaylı görüntüleri bulundu ve orada çok az olsa da su vardır. Bir diğer konu ise uzaylıların dünyada sık sık görülmesidir. Özellikle Amerika'da görülen UFO görüntüleri birçok insanın kafasını karıştırıyor. Uzaylı var mı, yok mu? Bazı bilim insanları uzaylıların var olduklarını fakat dünyalılardan korktukları için dünyaya inemediklerini iddia ediyor. Bazı bilim adamlarına göre ise uzaylılar var ve uzaylıların dünyayı yok edeceklerine inanıyorlar. Biz Türk insanları ise uzaylılar olsa bile kafaya takmıyoruz. Ama bu dünya geleceği için bir felaket olabilir. Çünkü bilim insanlarının dediklerine göre uzaylılar Dünyayı işgal edebilir. Uzaylıların elindeki silahların çok güçlü olduğu söylenmekte. Peki, uzaylıların dış görünüşü nasıl? Filmlerde veya resimlerde gördüğümüz uzaylılar, kafası yuvarlak kocaman, ayakları çok ince gözleri büyük, ufo ile gezen yaratıklardır. Ufolar yuvarlak frizbiye benzeyen bir cisimdir. Uzaylılar ufoyu bir araba gibi kullanırlar.

Saliha AKTAŞLI

Edanur ARPALIK

KEYİFLİ DERSLER

Yazım kuralları,
Asla unutulmamalı.
29 harfin özelliği,
Türkçe dersinde saklı.

Toplama ve çıkarma,
Bölme ve çarpma,
Değişme ve dağılma,
Matematik mi acaba?

Sayılar ve binlerce kelime,
Hepsi bu dersin içinde.
Bir de öğretmenin iyi olduğu sürece,
İngilizce dersi şahane.

Allah'ı, peygamberi,
Dinimizdeki her şeyi,
Özellikle ibadeti,
Öğretir bize din kültürü dersi.

Tarih hak, sorumluluk,
Saygı, hoşgörü çok boyutluluk,
Bunları eksiksiz öğreneceğin yer,
Kesinlikle sosyal bilgiler.

Deney, gözlem, iskelet,
Eklem, kas, hareket,
Kuvvet, madde ve çekirdek,
İlk fen bilimleri aklımıza gelecek.

Voleybol, basketbol,
Yakartop ve futbol,
Tüm bu spor dalları,
Beden eğitimi dersine bağlı.

Bağlama, gitar ve notalar,
Kurulur bu derste korolar.
Müzik dersi deyince,
Akla gelecek şarkılar.

Dergimizin yayınlanması için katkıda bulunan Aras Kırtasiye 'ye Teşekkür Ederiz.

İMTİYAZ SAHİBİ

Muharrem TUNCEL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Taner KOMAN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Samet ERYILDIZ

GÖRSEL DANIŞMAN

Emine COŞKUN

YAYIN KURULU

Münever Çaylı TUNCER

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Stad Caddesi No:45 Çubuk/ANKARA

0312 838 52 24